

дивни юнаци и изпълнени съ дъха на гиздави самодиви, за които Вие ни разправяхте най-хубавитѣ приказки. Тогава въ паметта ни възкръсваше тъмната епоха на „Подъ Игото“, която Вие съ такова майсторство възсъздадохте. Прѣдъ насъ витаеха образитѣ на дивнитѣ родолюбци, които Вие чрѣзъ „Епопеята на забравенитѣ“ направихте незабравими. Прѣдъ очитѣ ни се мѣркаше кжсата, но славна епопея на Сливница, която съ толкова любовъ възпѣхте. Вашето красиво и мощно слово живѣеше въ нашитѣ сърца прѣзъ тия страшни дни, скжпи поете, вдъхновяваше ни всрѣдъ стихията на боеветѣ и ни крѣпѣше всрѣдъ трудноститѣ и несгодитѣ на войната.

И днесъ, когато надъ идеалитѣ на родната земя отново се развѣватъ черни знамена на горчива скръбъ, когато челата отново сж склонени въ разочарование и безнадеждностъ, Вашето име свѣти на нашия тъменъ и мраченъ небосводъ като единствена и света и ободряваща звѣздица. Всрѣдъ бурнитѣ и тежки облаци, що виснатъ надъ България, тая единствена звѣздица трепка и тихо шепне, че не сж изгаснали звѣздитѣ по небето, че тѣ скоро пакъ ще заблещукатъ и, че утрѣ надъ България пакъ ще изгрѣе засмѣното, свѣтлото слънце.

Слава, слава Вамъ, великий пѣвецо на скърбитѣ и радоститѣ на българското племе.

Фондъ „Нашата конница“